

عنوان مقاله:

اثر بیوپار کود گاوی بر شاخص های تراکم در خاک آهکی پس از برداشت لوبیای رشد یافته در شرایط تنش خشکی

محل انتشار:

پنجمین همایش سراسری کشاورزی و منابع طبیعی پایدار (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

ادریس گویلی کیلانه - دانشجوی سابق کارشناسی ارشد بخش علوم خاک، دانشکده کشاورزی، دانشگاه شیراز

سیدعلی اکبر موسوی - دانشیار بخش علوم خاک، دانشکده کشاورزی، دانشگاه شیراز

خلاصه مقاله:

در کشورهای پیشرفته در زمینه کشاورزی پایدار به دلیل توجه زیاد به مسئله ترسیب کربن در خاک و نقش آن در کاهش انتشار گازهای گلخانه ای، تولید اصلاح کننده های خاک کارآمد و در عین حال با کمترین آسیب به محیط زیست مورد توجه زیادی قرار گرفته است. در سال های اخیر از بیوپار (زغال زیستی) به عنوان اصلاح کننده خاک (منبع کربن آلی) و به نوعی روشی برای ترسیب کربن در خاک های کشاورزی استفاده شده است. لذا این آزمایش با هدف بررسی اثر بیوپار حاصل از کود گاوی بر شاخص های تراکم (جرم مخصوص ظاهری و تخلخل کل) در خاک پس از برداشت لوبیای رشد یافته در شرایط تنش رطوبتی انجام شد. تیمارها عبارت بودند از: شاهد 1/25، 2/50 و 5/00 درصد بیوپار به همراه سطوح رطوبتی 100، 70 و 55 درصد ظرفیت مزرعه، کاربرد مقادیر 1/25، 2/50 و 5/00 درصد وزنی بیوپار به ترتیب سبب کاهش جرم مخصوص ظاهری به میزان 10، 12 و 18 درصد در مقایسه با شاهد شد. در حالی که کاربرد این مقادیر بیوپار به ترتیب سبب افزایش 17، 17 و 23 درصدی تخلخل کل خاک در مقایسه با شاهد شد. همچنین سطوح رطوبتی اثر معنی داری بر چگالی ظاهری خاک نداشت در حالی که سطح رطوبتی 55 درصد ظرفیت مزرعه تخلخل را به میزان 4 درصد کاهش داد. به طور کلی کاربرد سطوح مختلف بیوپار با کاهش جرم مخصوص ظاهری و نیز افزایش میزان تخلخل کل خاک سبب پوک شدن خاک و در نتیجه بهبود وضعیت تهویه هوا و ظرفیت نگهداری آب خاک می شود.

کلمات کلیدی:

زغال زیستی، جرم مخصوص ظاهری، تخلخل کل، تنش رطوبتی، لوبیا

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/521364>

